

B-listázás a városházán ^[1]

„1875 fővárosi alkalmazottat kellene elbocsátani, hogy az 1938-as létszámot 10 százalékkal csökkentsek. A Nemzeti Bizottság viszont az 1875 alkalmazott elbocsátása helyett a kiszivárgott hírek szerint 3580 fő elbocsátására tett javaslatot, vagyis 1655-tel többre, mint kellene.”

Bevezetés

„Lelketlen arca földszínű. Megérett a földre már. Nem értem mire vártok? A földbe véle. Temessétek el .” (Kosztolányi Dezső: Közéleti Kitűnőség. Számadás 1935.)

Sajnálatos, hogy a gazdasági helyzet változásai során időnként a munkahelyek leépítéseket hajtanak végre. Még szomorúbb, ha ezek a leépítések az állam vezetésének politikai nyomására következnek be. Mint az alábbiak alapján is látható, éppen így történt ez Magyarországon is a II. világháború után fokozatosan kiépülő új rendszerben, a kommunista párt nyomására .

A következő forrásközlésünk kiegészítése a korábbiak , amelyben ezúttal a B-listázások fővárosi bemutatására koncentrálunk. Pontos számadatok és százalékos összegzések segítségével a fővárosi Városházán dolgozó közalkalmazottak 1946-ban végrehajtott leépítésének képét alkothatjuk meg.

A Budapesti Nemzeti Bizottság (BNB) 1946. február 14-ei ülésén állást foglalt az államapparátus leépítéséről és megtisztításáról. Az ülésen *Vas Miklós* kiemelte, hogy szükséges a közigazgatás alapos megtisztítása, mivel az állami gépezet túlméretezett, és sokan maradtak a régi reakciós világból. *Rajk László* a feladat nagyságát a földreformhoz mérte, egyben felhívta a figyelmet arra, hogy azt országos szinten kell elvégezni. A tárgyalás végén határozatilag kimondták, hogy a BNB felirattal fordul a kormányhoz, valamint az Országos Nemzeti Bizottsághoz (ONB) a leépítések legsürgősebb végrehajtása és a bonyolult hivatali ügyvitel egyszerűsítése érdekében .

A közvéleményt 1946. március 3-án a kisczardapárti *Kis Újság* hasábjain *dr. Rátkai Károly* tudósította a fővárosi B-lista munkálatairól : *„A Városházán megkezdték a B-lista előkészítését. Ma délelőtt megkezdtek azoknak a kérdőíveknek a szétosztását, amelyeknek a kitöltésével indul meg tulajdonképpen a városházi és üzemi B-lista előkészítése. Ezeket a kérdőíveket a hivatalvezetők tartoznak beosztottjaikkal még a mai nap folyamán kitölteni, és az összegyűjtött kérdőívek adatainak feldolgozása azonnal megkezdődik. Minden hivatalvezető tartozik három napon belül jelenteni, hogy hány munkaerő tudja zavartalanul ellátni az illető hivatalra vagy üzemre háruló feladatokat. Ez alapján megállapítják a fővárosi tisztviselők normál-státusát. A normál-státus megállapítása tulajdonképpen előfeltétele a B-lista előkészítésének.”* Egy nappal később, 1946. március 4-én a polgármester rendeletet adott ki a közigazgatás megtisztításáról. A rendelet alapján az igazolások során a feddésnél súlyosabb büntetésben részesítettek és a nyugatra távoztak azonnali hatállyal elveszítik munkahelyüket . A rendelet körülbelül 3000 munkavállalót érintett.

Károly körút és a Városháza romos épületei 1945-ben a Madách Imre tér felől nézve.

Forrás: Fortepan/60152

Két nap múlva a kommunista *Szabad Nép* már hozta is az első eredményeket: „32 reakció főtisztviselő már elhagyta a Városházát.” A főváros kisgazdapárti polgármestere, *Kövágó József* a dolgok élébe ment, hiszen a B-lista rendelet országosan még nem született meg, csak igény hangzott el szükségességéről!

A Kis Újság 1946. május 10-én közölt cikkében sejteti az olvasókkal a leépítések mértékét. A cím szerint „A hivatalfőnökök 15 százalékos, a Nemzeti Bizottságok 25 százalékos leépítést javasolnak a fővárosi közigazgatásban.” *Kövágó* polgármester utasítására a fővárosi elnöki ügyosztály pontos statisztikát készített az alkalmazottak létszámáról. Az újság szerint a fővárosi közigazgatási alkalmazottak létszáma 1938-ban 10 750 fő volt, ma viszont 14 300 a számuk. Másnap, immár a főoldalon a Kisgazda Párt lapja folytatta beszámolóját a formálódó B-lista rendelet budapesti vonatkozásairól: „1875 fővárosi alkalmazottat kellene elbocsátani, hogy az 1938-as létszámot 10 százalékkal csökkentse. A Nemzeti Bizottság viszont az 1875 alkalmazott elbocsátása helyett a kiszivárgott hírek szerint 3580 fő elbocsátására tett javaslatot, vagyis 1655-tel többre, mint kellene.” A következő hír a sajtóban már a B-listázások megkezdéséről tudósított május 18-án: „a magasabb fizetési osztályoknál kezdik meg a leépítést.”

Budapesten a B-lista rendelet kiadása után, június elején kezdték meg működésüket a miniszterelnök, a belügyminiszter és a Szakszervezeti Tanács egy-egy küldöttjéből álló bizottságok. A bizottságok száma a közigazgatásban 41, az üzemeknél 21, a közoktatásban tíz, a BSZKRT-nál (közkeletű nevén beszkart) négy, vagyis összesen 76 volt. Külön bizottság bírálta el a magas (az I-V. fizetési fokozatba tartozó) fizetési alkalmazottakat, más és más bizottság foglalkozott a kerületi előjáróságokon dolgozó köztisztviselőkkel és megint mások az ügyosztályokon dolgozókkal. A bizottságok iratanyagában megtalálható az elbocsátott alkalmazottak bizottságonkénti névjegyzéke, amelyen feltüntették a döntésnél alapul vett véleményeket: a nevek mellett szereplő „NB” jelzés azt jelenti, hogy az illetőt a Nemzeti Bizottság leépítésre javasolja, míg a név mellett feltüntetett „ÜB” jel az Üzemi Bizottság nemtetszését fejezi ki. A „B” vagy „C” betűjelzés nyugdíjazást, illetve a politikai szempontból történt leépítést jelenti. Abban az esetben, ahol volt ilyen, a felsorolt neve mellé a hivatalfőnök „megtartandó” véleményét is odaírták, habár ezt a legritkább esetben vették figyelembe. A bizottságok jegyzőkönyveiből kiderül, hogy az elbocsátottakat a B-lista rendelet mely paragrafusa alapján találták leépítendőnek. A 2.§ 2/a pontja alapján a leépített közalkalmazott mindennemű ellátási vagy a szolgálat alatt támasztható egyéb igény kizárásával távozik, amit a B-lista rendelet azzal indokol, hogy hivatali működése nem szolgálja az ország demokratikus fejlődését. A 2.§ 2/b pontja pedig végelbánás alá vonást (nyugdíjazást) jelentette, ami hivatalosan így hangzik: a hivatali munkájához szükséges természettség vagy szorgalom hiánya miatt leépítendő. A harmadik kategória szintén végelbánást jelentett (2.§ 2/3), a rendelet szövege szerint ezek a személyek a hivatali tennivalók ellátása szempontjából nélkülözhetők.

A döntésről az érintett személy határozatban értesült, amely ellen nem volt helye jogorvoslatnak. A bizottságok többször ültek össze, és az alkalmazottak sorsáról a pártközi értekezleteken egyeztettek. A minősítő lap kiértékelése után a kérdőíveket elbírálta a hivatalfőnök, a Nemzeti Bizottság, a belügyi megbízott, a szakszervezeti megbízott is. Hiába volt dicsérő a hivatalfőnök véleménye a közalkalmazottról, ha bírálatát felülírta a Nemzeti Bizottság. A Nemzeti Bizottság ugyanis elsősorban a politikai szempontokat vette figyelembe, míg a hivatalfőnök a szakmai szempontokat is nézte.

A leépítő bizottságok elé már csak a kérdőívek alapján összeállított összesítő jegyzék került, amely a kérdőív számát, a személy hivatali beosztását, és az addigi bírálók véleményét tartalmazta (M - marad, L - leépítendő). Az iratok áttanulmányozása után a bizottság tagjai azoknak a személyeknek az anyagát vitatták meg, akiknél bejelentés nem a jegyzék sorrendje szerint érkezett. A vitás személyekkel kapcsolatban a bizottság a pártközi értekezlet döntését kérte, jelentést írtak, amelyben súlyosbító és enyhítő véleményüket is ismertették a felsőbb fórummal. A műszaki adminisztráció zavartalan ellátása érdekében a mérnöki és a műszaki szakhoz tartozók esetében körültekintőbben jártak el. A leépítő bizottságok a hadifogságban lévő alkalmazottakat a 2.§ 2/a pontja alapján menesztették, „mert nevezettek fizikai távollétük következtében nem szolgálhatják az ország demokratikus újjáépítését.” A bizottságok tagjai munkájukért napidíjat kaptak, mégpedig fejkenként 12 forintot, a jegyzőkönyvvezető pedig hat forintot vihetett haza.

Ahogy az ország több pontján, úgy Budapesten is bonyodalmakat okozott az adók beszedése az eltűnt leépítések miatt. Sajtóhír szerint több adókerületben csak úgy tudták munkájukat ellátni, hogy a központi pénztárból, a városházáról kellett kisegítőket átcsoportosítani. Ezért a polgármester engedélyt kapott 134 tisztviselő visszatartására. Ezt erősíti meg az 1946. augusztus 14-én kelt polgármesteri jelentés, amely szerint 136 személyt, majd újabb 191 főt vettek vissza, hogy a közigazgatás zavartalanul működhessen. A polgármester hangsúlyozta, hogy a fővárosból mindössze 3485 munkavállalót lehetett volna elbocsátani. Vagyis az előírtnál 748 közalkalmazottal többet távolítottak el, és ez komoly problémákat okozott a főváros működésében. A polgármester kevesellte a 9050/1946. M. E. számú rendelet alapján visszavehető számát (a főváros esetében 424 személy), és a zavarok elhárítása érdekében több közalkalmazott visszavételét javasolta.

Végül 701 korábban elbocsátott munkavállaló került vissza munkahelyére. A *Fővárosi Napló* szerint a város vezetősége gondoskodni fog az állásukat veszített alkalmazottakról. A polgármester utasítására felhívást intéztek az üzemek és intézmények vezetőihez. Felszólították őket, hogy jelentsék be, tudnak-e fizikai munkára alkalmazni B-listás tisztviselőket és milyen számban. A beérkező válaszok alapján igyekeznek majd elhelyezni a leépítettek tömegeit. Az újság szerint a tanároknak pedig átképző tanfolyamokat indít a közoktatásügyi ügyosztály. Kerámia és porcelánfestő, könyvkötő, bődíszműves, ötvös, szőnyegszövő, műhímző és üvegcsiszoló szakmára tanítják meg őket, a tanfolyamok elvégzése után még segédlevelet is kapnak. Mindezek után a megmaradt városi alkalmazottak sem dőlhetnek nyugodtan hátra. Ekkor következett ugyanis a leépítések harmadik fázisa. 1948-ban, a formálisán kiszagzda, de a kommunista vezetést kiszolgáló *Bognár József* aláírásával újabb polgármesteri határozat született a leépítésekről, ezúttal is ezres nagyságrendű, s egyértelműen politikai indíttatású állásvesztéseket eredményezve. A köztisztviselői réteg végképp átalakult, mivel megbízható munkaskadereket helyeztek a magasabban képzettek helyére. A folyamat 1949-1950-re teljesedett ki, amikor lényegében nem maradt régi közigazgatási szakember a városnál.

A fővárossal foglalkozó bizottságok Budapest közigazgatásában 9723 tisztviselő, 3507 végleges altiszt, 585 ideiglenes altiszt, összesen 13 815 alkalmazott sorsáról döntöttek. Elbocsátottak 4233 közalkalmazottat, akik közül a B-listázás ténylegesen 3000 közalkalmazottat érintett, mivel a teljes számba beleszámították a háború után szolgálatba vissza nem tért 1233 főt. Ez a létszám 30,5 százalékát jelenti. A legnagyobb mérvű leépítés a kerületi elöljáróságoknál volt, ahol az alkalmazottak 38 százalékát bocsátották el. A városi ügyosztályoknál 29,2 százalékot, az intézeteknél és intézményeknél pedig 25 százalékos volt a leépítés.

A végleges a fővárosi üzemekkel kiegészített adat szerint a 25 099 budapesti alkalmazott 24,83 százaléka, pontosan 6233 személy kereshetett új munkahelyet. Az elbocsátott közalkalmazottak 30%-a a kisgazdapárt tagja volt, míg a B-listázás jóval kisebb arányban érintette a szociáldemokrata (8%), illetve a kommunista párt (4,5%) tagjait.

A Politikatörténeti Intézet Levéltárában található iratok között egy jelentés 13 459 elbíraltat említ, akik közül 4259 személyt menesztettek, 1207 dolgozót az üzemekből, 522 főt a Beszkártól és 111 alkalmazottat a különböző részvénytársaságoktól, összesen 6099 személyt. Az elbocsátott személyek száma minden általunk fellelt szakirodalomban és forrásban hasonló számot mutat. Tehát az 1946-os, legnagyobb leépítési hullám során a különféle források szerint 6099-6233 fővárosi alkalmazottat bocsátottak el.

Források

Az alább közölt forrás Budapest Főváros Levéltárában található a B-lista iratok között, amelyet a könnyebb átláthatóság kedvéért táblázatokba rendeztünk. A táblázatok elé csak rövid magyarázatokat fűztünk. Látható, hogy a budapesti B-listázás során, a Városházán dolgozó közalkalmazotti réteg 30%-a az utcára került, és megélhetését más módon kellett fedeznie. Igazolások-B-listázás-polgármesteri rendeletek, mind az átalakítás részei. Bizony átalakítás volt ez, hiszen a közalkalmazottak munkáját ellátták mások, a kommunista párthoz hú alacsonyabb végzettségű dolgozók, akik immár a „közigazgatás frontján harcoltak”.

1. Táblázat

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Törvényhatósági elnöki hivatal	23	3	13	20	-
Polgármesteri hivatal	32	2	6,3	30	1
Alpolgármesteri hivatalok	33	1	3	32	1
Székesfővárosi Számszék	11	-	0	11	-
Összesen	99	6	6,3	93	2

Az első táblázat részletezi a központi hivatalokban leépített alkalmazottakat hivatalok szerint. Amint látható a központi hivatalokban csak hat főt bocsátottak el. Ez a 6,3 százalékos arány jóval kisebb mértékű volt, mint a polgármesteri ügyosztályoknál és a kerületi elöljáróságoknál, illetve a többi hivatalnál. A politikai háttéralkuk miatt a leépítések „magasabb szinten” ekkor még kevésbé érvényesültek...

2. Táblázat

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Polgármesteri I. ügyosztály	118	38	32,2	80	2
Polgármesteri II. ügyosztály	103	38	36,9	65	5
Polgármesteri III. ügyosztály	229	99	43,2	130	7
Polgármesteri IV. ügyosztály	55	25	45,5	30	2

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Polgármesteri V. ügyosztály	28	12	42,9	16	1
Polgármesteri VI. ügyosztály	25	7	28	18	2
Polgármesteri VII. ügyosztály	74	29	39,2	45	5
Polgármesteri VIII. ügyosztály	79	20	25,3	59	1
Polgármesteri IX. ügyosztály	373	76	20,4	297	3
Polgármesteri X. ügyosztály	53	4	7,5	49	-
Polgármesteri XI. ügyosztály	61	10	16,4	51	1
Polgármesteri XII. ügyosztály	48	13	27,1	35	1
Polgármesteri XIII. ügyosztály	132	40	30,3	92	3
Polgármesteri XIV. ügyosztály	98	36	36,7	62	1
Polgármesteri XV. ügyosztály	60	13	21,7	47	2
Polgármesteri XVI. ügyosztály	160	43	26,9	117	4
Összesen	1696	503	29,7	1193	40

A második táblázat a Polgármesteri ügyosztályoknál leépített alkalmazottakat mutatja. Kiugróan magas a leépítettek aránya a III., a IV., és az V. ügyosztálynál, míg a X. ügyosztályt érintette a legkevésbé. Ennek a magyarázata még várat magára, hiszen a III. ügyosztály a városrendezéssel foglalkozott, mégis innen távolítottak el majdnem a legtöbb munkatársat, fontos osztály a IV. közbizottság illetékességű is, a legnagyobb mértékű szanálás ezt az osztályt érte. Nem tudni, miért voltak olyan kegyetlenek az V. osztály dolgozóival sem, az osztályon pedig akkor a közlekedésfejlesztést irányították, ami a romos városban elsőrangú kérdés volt. A X. ügyosztály a közegészségügyet irányította, és -indokoltan- csak négy munkatársától váltak meg.

3. Táblázat

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
I. kerületi előljáróság	145	46	31,7	99	2
II. kerületi előljáróság	263	116	44,1	147	5

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
III. kerületi előjáróság	242	100	41,3	142	1
IV. kerületi előjáróság	237	83	35	154	4
V. kerületi előjáróság	440	162	36,8	278	3
VI. kerületi előjáróság	441	176	39,9	265	2
VII. kerületi előjáróság	487	204	41,9	283	2
VIII. kerületi előjáróság	498	193	38,8	305	2
IX. kerületi előjáróság	391	155	39,6	236	7
X. kerületi előjáróság	236	76	32,2	160	3
XI. kerületi előjáróság	319	138	43,3	181	9
XII. kerületi előjáróság	228	89	39	139	3
XIII. kerületi előjáróság	253	78	30,8	175	1
XIV. kerületi előjáróság	331	116	35	215	2
Összesen	4511	1732	38,4	2779	46

A harmadik táblázat a kerületi előjáróságoknál leépített alkalmazottak számát ismerteti. A kerületi előjáróságokat a leépítések érzékenyebben érintették, mindegyik kerületnél 30% fölött van az elbocsátások aránya, míg néhány esetében a 40 százalékot is meghaladja.

4. Táblázat

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Árvaszék	114	29	25,4	85	4
Tiszti ügyészség	87	22	25,3	65	7
Tisztifőorvosi Hivatal	26	8	30,8	18	4
Tüdőbeteg- gondozó Intézet	107	24	22,4	83	-

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Nemi beteg- gondozó Intézet	44	4	9,1	40	-
Idegbeteg- gondozó Intézet	11	1	9,1	10	-
Közegészség- ügyi Intézet	30	7	23,3	23	-
Statisztikai Hivatal	147	47	32,2	100	5
Levéltár	19	3	15,8	16	-
Központi Számvevőség	460	131	28,5	329	9
Összesen	1045	276	26,4	769	29

A negyedik táblázat az önálló központi hivataloknál leépítetteket mutatja be. Ma már nem rekonstruálható, hogy miért érintették olyan kevésbé a Nemibeteg gondozó Intézetet, illetve az Idegbeteg-gondozó Intézetet. Vélhetően a háború következtében megnőtt ez ilyen jellegű betegségekben ellátást igénylők száma. Hozzá kell tennünk, a nagyszámú TBC beteg ellenére a leépítés e területen mégis meghaladta a 22%-ot.

5. Táblázat

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
I. Ügyosztály					
Sz[ékes]főv[árosi] Alkalmazottak segítő alapja	137	55	40,1	82	3
Polgármesteri központi segédhivatalok	121	19	15,7	102	-
Szföv. Telefonközpont	11	1	9,1	10	-
Fővárosi Közlöny szerkesztősége	15	3	20	12	-
Igazoló Bizottságok Titkársága	22	-	0	22	-
II. ügyosztály					
Ütögi Intézet	27	6	22,2	21	-
Építőanyag vizsgáló és Kísérleti Intézet	12	1	8,3	11	-

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Dunaparti Felügyelőség	6	3	50	3	-
Erdő és Mezőgazdasági Hivatal	77	16	20,8	61	1
Kertészet	72	14	19,4	58	1
III. ügyosztály					
Földhivatal	7	1	14,3	6	-
VI. ügyosztály					
Központi Adószámvevő Hivatal	121	26	21,5	95	2
Központi Pénztár	55	23	41,8	32	3
Javadalmi Őrség	651	240	36,9	411	-
VIII. ügyosztály					
Vegyészeti és Élelmiszer- vizsgáló Intézet	113	45	39,8	68	3
Állategészség- ügyi Telep	10	3	30	7	-
Állatvásárok és Közvágóhidak Igazgatósága	145	51	35,2	94	3
Élelmiszerjegy- központ	1258	476	37,8	782	-
Vásárcsarnokok Igazgatósága	160	40	25	120	1
Gabonahivatal	26	1	3,9	25	-
Tüzelőanyag Hivatal	63	14	22,2	49	-
IX. ügyosztály					
Hatósági háziipari foglalkoztató	12	1	8,3	11	-
Szeretet-otthonok Igazgatósága	37	14	37,8	23	-
Hajléktalanok menhelye	6	1	16,7	5	-

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Népszállók	10	-	0	10	-
Szociális Telepek	11	1	9,1	10	-
Árvaházak	2	-	0	2	-
Gondozottak Központi Nyilvántartó Hivatala	18	-	0	18	-
Anya-, csecsemő- és kisdjedvédelmi Intézet	334	95	28,4	239	1
Gyermek- és Ifjúságvédelmi Központ	69	15	21,7	54	1
Gyermek-otthonok és üdülők	13	1	7,7	12	-
Szföv. Kislakások Hivatala	59	25	42,4	34	-
Központi Lakáshivatal	187	56	29,9	131	2
X. ügyosztály					
Kózkórházak Központi Igazgatósága és kózkórházak	644	109	16,9	535	4
Fertőtlenítő Intézet	68	5	7,4	63	1
Köztemetők Igazgatósága és Köztemetők	97	21	21,7	76	1
Községi Temetkezési Intézet	277	44	15,9	233	-
Köztisztasági Hivatal	89	27	30,3	62	1
Kózkórházak Gyógyszertárai	54	4	7,4	50	-
XI. ügyosztály					
Gondnoki Hivatal	123	11	8,9	112	-
Idegenforgalmi Hivatal	19	7	36,8	12	1
Fővárosi Könyvtár	178	51	28,1	127	1

Megnevezés	Létszám 1946	A döntőbizottság határozata [B- listázottak száma]	A döntőbizottság határozata százalékban	maradt	I-V. Fizetési osztály
Fővárosi Múzeumok	22	-	0	22	-
Fővárosi Képtár	18	-	0	18	-
Népművelési Központ és Városi Színház	58	9	15,5	49	-
Budapest Irodalmi Intézet	17	3	17,7	14	-
Állat és Növénykert	26	4	15,4	22	-
Zenekar	61	-	0	61	-
XIV. ügyosztály					
Tűzoltóság	849	156	18,4	693	2
XV. ügyosztály					
Zsibárus-csarnok	11	-	0	11	-
XVI. ügyosztály					
Hordójelző Hivatal	8	-	0	8	-
Központi Javító Műhely	65	18	27,7	47	-
Összesen	6 551	1716	26,2	4835	32
Mindösszesen	13 902	4233	30,4	9669	149

Az ötödik táblázat a Polgármesteri ügyosztályokhoz tartozó közigazgatási hivatalok, intézetek, intézmények leépített alkalmazottait ismerteti. A leépítések nem érintették az Igazoló Bizottságok Titkárságát, a Népszállók, az Árvaházak, a Gondozottak központi Nyilvántartó Hivatala, a Múzeumok, Képtárak, a Zenekar, a Zsibáruscsarnok és a Hordójelző Hivatal Intézményeit. A legtöbb közalkalmazott viszont a Kislakások Hivatalában vehetett át elbocsátó határozatot.

Címkék:

[B-listázás](#) ^[2]

[B-lista](#) ^[3]

[Szabad Nép](#) ^[4]

[üzemi bizottság](#) ^[5]

[Budapest](#) ^[6]

[1946](#) ^[7]

Kiadás: 15. évfolyam (2015) 3. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/hetkoznapok/blistazas_a_varoshazan.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/hetkoznapok/blistazas_a_varoshazan.html

[2] <https://www.archivnet.hu/cimkek/b-listazas>

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/b-lista>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/szabad-nep>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/uzemi-bizottsag>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/budapest>

[7] <https://www.archivnet.hu/cimkek/1946>